
И тукъ и тамъ — прѣдвѣчно призиване,
И азъ слѣдъ тебъ — безименно страдане,
Незнаящъ да те назовя,
Несмѣящъ да те призова,
И вѣчно търсящъ и отвѣки самъ —
Слѣдъ тебъ прѣзъ грѣхъ и срамъ

Да би възвила таенъ дикъ;
На нѣкой кръстопжтъ, да би се ти вѣстила
Съ протегнати ржцѣ напълнени съ цвѣтя —
Тѣй дълго търсена — съ благослове на уста...
Да би се ти вѣстила — о, безумно сладкъ вѣкъ
Събудиль би ущелията черни, о безименна!